

Nirvana 1

– LunaSecret · 10 Haziran 2015

Nirvana Diyarı.

Burada 18 milyon büyülü yaratıklar yaşıyor. Büyücüler, cadılar, vampirler, kurtadamlar, element büyücüler, enerji içerenler, savaşçılar, şekil değiştirenler, orklar, elfler, periler, cadılar, cüceler... Burası büyülü bir dünya. Ölümsüzlerin yaşamlarının bir parçası olan büyü, her gün Nirvana Diyarı'nda bir kat daha katlanarak büyüyor. Ölümsüz varlıklar, bu diyarda hayat bulmak için Dünya'ya iniyorlar ve orada birçok suçluya karşı kendilerini siper ediyorlar ve kurbanların hayatlarını kurtarıyorlar. Karşılığında ise insanların memnuniyetini kazanıyorlar. Bunu gören Nirvana Kraliçesi Daisy Nirvana, ölümsüzlerin güçlerine güç katıyor ve beraberinde yeni bir görev veriyorlar.

İnsanların hayatlarını kurtaran süper kahramanlardan biri de benim. Nirvana Cross. İsmimi geldiğim gezegenim olan Nirvana'dan aldım. Dahası süper güçlerimden ikisine sahip bir Güneş Savaşçısıyım. Bir yandan hayvanlara öncelik eden bir liderliğim var iken, diğer yandan Güneş'in enerjisiyle saldırımı yapabiliyorum. Güneş'in benliği içime dolduğu sürece enerjim hiç tükenmiyor, geceleri bile...

Burası Nirvana Diyarı... Hani birçok ölümsüzlerin etrafta cirit attığı doğaların gökyüzüyle buluştuğu bir sihirli gezegen.

Nirvana Diyarı'nın başında Kraliçe Daisy Nirvana var. O, bütün güçlerin sahibi ve gezegenimizin kurucusu. Kraliçe, ne derse biz onu yapıyoruz. Çünkü kraliçemizin önceliği, bizim için her şey demek. Biraz anaerkil yönetime sahip olduğumuzu söyleyebilirim.

Onun yaşadığı yer olan Büyük Saray, Nirvana Gezegeni'nin orta bölgesinde kalıyor. Orta bölgesinde olması demek, etrafında bulunan bütün bölgelerin orta noktası demek oluyor. Bu nedenle bizi yönetmesi daha kolay oluyor.

Ben mi? Ben şu anda bir kalede kalıp hayatımı sürdürüyorum. Kalemin Nirvana'daki Büyük Saray'a yakınlığı 15 km gibi bir şey. Sarayın arka kuzeydoğu tarafındayım. İnsan gücüyle saraya kadar yürürsem 4 günümü alır. Ancak, Güneş'in enerjisiyle uçmak varken, neden yürümeyi göze alayım?

Ama ailemin evine oldukça uzağım. Bu yüzden anneme slip atıyorum, her gün. Annem, henüz cevap atmıyor ama ben yazmaya devam ediyorum. Söz verdiğim gibi...

Anneciğim,

Nihayet Kraliçe Daisy, Nirvana'da bir ev kurmama izin verdi. Görmen lazım anne, çok muazzam bir kaleye sahibim. Düşünebiliyor musun anne? Tıpkı kraliçeninki gibi bir kalem oldu benim.

Neden buna sahip olduğumu ben de bilmiyorum. Sadece kraliçe, her Güneş Savaşçısı gibi benim de mini kalelerden birine sahip olmam gerektiğini söyledi. Gerekirse acil bir durum olursa Büyük Saray'a bir Slip ile haber verebilirmişim.

Ne diyebilirim ki? Sonuçta o bir kraliçe. Her ne kadar bir dostum gibi iyi anlaşıyor olsam da ona karşı gıkımı çıkaramam. Eğer kötü bir laf edersem, kaleyi kaybederim.

Nirvana'lar aşkına, anne! Hayatta böyle güzelim bir kaleyi kaybedemem. Zaten 70.000 jewel'e satın aldım. Çok pahalı ama değdi.

Kalenin içinde çok fazla elbise var anne. Hepsini giyip çıkarıyorum. Kendimi bir manken gibi hissettiriyor. Ayrıca çok hoş bir şöminem ve mutfak fırınım var. Bol bol yemek yapabilirim! Senle babam için bir yaprak sarması yapabilirim. Dünya'da öğrendim! Ah, anne gelmeniz için şimdiden sabırsızlanıyorum.

Odamdaaltın tüllerle kaplı beyaz renkli bir yatak, tüylerle kaplı beyaz renkli bir halı, pembe renkli bir üçlü koltuk var. Dünya resimleri ve süslemelerini de ekledim duvarlarda. Tabletlerin bulunduğu kocaman bir kütüphanem ve giysilerin bulunduğu bir yan odam var. Muhteşem değil mi?

Duvarların rengini maviye boyadım. Dünya Mavisi renginde. O kadar muhteşem duruyor ki anne, gördüğün anda şak diye bayılırsın!

Babam nasıl anne? Ya da ne yapıyor? Savaşçı olmayı bıraktığını duymuştum, nedeni ne?

Ne yazık ki slip yazma hakkımı doldurdum. Biliyorsun, 250 kelimelik slip atma hakkım var. Nirvana'da her şey kurallar dahilinde işliyor. Seni çok seviyorum anne. Biliyorum, bendeNirvanadiyarındandahafazlaçokseviyorum.

Ah, harika! Son kelimelerim bir anda uçup gitmişti. Nirvana Diyarı'nda slip için koydukları bu kuralı sevmiyorum. 250 kelimelik sınır!

Anneme yazdığım Slip'i bir posta kutusunun içerisine atıyor, slipin gidişini izliyorum. Slip, bir nevi Dünyalıların kullandıkları mektuba benziyor aslında. Sadece biz Nirvanalılar, Slip'te mektup için kağıt yerine tabletlerin üzerine yazıyoruz. Teknolojiden bol bir şey yok! Giden bir tablet, benim için çok da

üzücü olmaz.

Yatağımın içinde oturuyor, keyfimi sürdürüyorum. Ta ki kapımı biri, tekmeleyip açana kadar... Ve kale keyfim bir anda sona eriyor.

"Nirvana!" diye bağıyor, Luan. "Nerelerdesin, seni donlu lale!"

Hah! Bana donlu lale diyen sümüklü herif'in adı Luan Ashyn. Kendisi; şekil olarak testereyi andıran kırmızı renkli saçlara ve okyanusları andıran mavi gözlere sahip, tipi çocuk gibi olan bir şebelek!

Luan, bir enerji içeren olan bir Savaşçı. Daha çok Ay'ın enerjisini kendisine çeker, bu yüzden Ay Savaşçıları kendisine düşman eder. Açıkçası Luan, bunu çok da umursamaz. Zaten sırf bu umursamazlığı yüzünden sümüğü burnunda herifin, benden başka arkadaşı yok. İşi gücü, Nirvana'daki ölümsüzlerle kavga etmek ve dövüşü zaferle bitirmek. Bu arada, tartışmaya ve kısa cümlelerle konuşmaya çok bayılır!

"Bana donlu lale demekten vazgeç, sümüklü herif!" deyip yelpazeyi başıma çekip hafifçe salladım yüzüme doğru. "Görmüyor musun? Kalemde tadını çıkarıyorum."

"Kızım, bir kalen var diye kendini kraliçeyle bir sanma!" diyor ama kapımı kapatmakta eksik etmiyor. İlerliyor taşlarla kaplı zeminin üzerinde. Oturuyor karşımda, rahatça. Kaşlarımı kaldırarak bakıyor ve

"Sen öyle san. Ben kraliçe gibi davranmıyorum. Sadece keyfimi çıkarıyorum," diyorum ayağa kalkarken. Etrafta dolanıyor ve söyleniyorum. "Ayrıca bir insanın evine girerken ilk önce hoşgeldin dersin. Hiç mi kibarlık huyun yok senin? "

"Ben buyum. Bu halimi bilsen, iyi olur."

Vee... Pes ediyorum. Luan'ın sert ve kendini bilmez kişiliği karşısında benim, inatçı kişiliğim boynu bükük kalıyor. Luan, boyumu aşan bir başka kişilik aslında. Vazgeçiyorum bu yüzden.

"Ne diyebilirim? Seni değiştirmekten vazgeçtim."

Kızıl testereli saçlarını karıştırarak bana, kaşlarını çatarak bakıyor ve öne doğru eğilerek ciddi pozisyonunu alıyor. "Sana yeni bir görev verilmiş. Kraliçe sana bizzat haber vermemi istedi."

Şaşıyorum, kendisinin haber vermesine. Bir yandan da, "Bana neden slip atmadı?" diye soruyorum.

Omuz silkip "Bilmiyorum," diyor. Ve ben, Luan'ın ilk defa düzgün konuşmasına şahit oluyorum.

"Bilmiyorum, Nirvana. Kraliçenin sağı solu belli olmuyor."

Başımı sallıyorum. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Bir insanoğlu, üç metrelik bir devin altında sıkışmış. Devin yerinden çıkmasına kimse ikna edemiyor. Dev, kalkmak istemiyor. Aksi bir ihtiyar gibi inatçı bir şey. Bu konuda kraliçe yardımını istiyor. Hem Güneş Savaşçısı hem de Hayvanların Sesleri, olduğun için sanırım. İkna etmen işe yaramazsa ona Güneş enerjinle saldırabilirsin. Öyle dedi."

"O halde... Gereğini yapacağım." diyorum. Luan, gülümsüyor bana. Teşekkür etmek olarak algıladığım bu gülümseme, bana oldukça... sevimli geliyor. Beyaz parlak dişleri ile birlikte harika bir gülümsemesi var, Luan'ın.

"İzin verirsen giyineceğim," diyorum içimdekini duymaması için. Elimle kış kış işareti yapıyorum ki gitsin başımdan. Bir başkası yapsa bunu, ağzından girer burnundan çıkardı. Ama Luan, benim bu hareketime kızmıyor. En yakın arkadaşım çünkü onun. Omuz silkiyor sadece.

"Kız olmasan, 'Ne popondan korkuyorsun, şurada biz bizyiz süt kuzusu,' diyebilirdim."

Sözlerini söylediği anda, parmağını şaklatıyor ve anında ışınlanıyor. Şaşıyor ve çığlık atıyorum.

"Yok artık! Çok hızlı uçtu!"

Şaşırmam kısa sürüyor, gülümsüyorum. Arkasından attığım tek lafım,

"İyiki ben bir kızım," oluyor Luan'ın gidişinin ardından. Üstümü değiştirmek adına, dolabıma yöneliyorum.